

پذیرش کودکان معتاد در مرکز دانش آموزی با ظرفیت ۳۰ نفر

دبیر شورای هماهنگی مبارز با مواد مخدر استان تهران درباره کودکان معتادی که در طرح اخیر پلیس از محلات شوش، مولوی و هرنندی جمع آوری شده‌اند، توضیحاتی ارائه کرد.

محمدعلی اسدی گفت: براساس پروتکل‌های درمان اعتیاد در همه نقاط دنیا افراد زیر ۱۸ سال باید از طریق وزارت بهداشت، در مان و آموزش پزشکی پروسه در مان آن‌ها طی شود. حتی اگر این کودکان معتاد باشند باید در پروسه در مان قرار بگیرند.

وی ادامه داد: سازمان بهزیستی در استان تهران مرکزی دارد که افراد زیر ۱۸ سال معتاد را تشخیص کارشناسان روانشناسان جهت انجام پروسه در مان پذیرش کرده و نگهداری آن‌ها را بر عهده می‌گیرند. البته اقدامات این مرکز مانند درمانی نیست بلکه بیشتر بحث برهیزمداری در این مرکز مطرح است. اسدی افزود: کودکانی که در این طرح جمع آوری شده‌اند، چنانچه پدر و مادری نداشته باشند که از آن‌ها نگهداری کنند به وزارت بهداشت معرفی شده وزارت بهداشت پروسه در مان آن‌ها را انجام می‌دهد. هم‌چنین چنانچه کودک معتادی به‌ماتحول داده شود در مرکز دانش آموزی ما که ۳۰ نفر ظرفیت دارد نگهداری می‌شوند تا از آن حالت خارج شده و بهبود پیدا کنند. دبیر شورای هماهنگی مبارز با مواد مخدر استان تهران یادآور شد: خوشبختانه پس از اجرای طرح جمع آوری معتادان متجاهر از مناطق شوش، مولوی و هرنندی در نقاط دیگر این مناطق معتاد متجاهر حضور ندارد.

فرمانده یگان حفاظت شهرداری تهران؛ بر نامه ریزی برای ساماندهی دستفروشی کتاب

فرمانده یگان حفاظت شهرداری تهران درباره ساماندهی دستفروشان کتاب و مطالبات مطرح شده از سوی برخی از ناشران در این خصوص گفت: بحث ساماندهی کتابفروشان در حاشیه پیاده‌روها، جزو بر نامه‌های میان مدت و دراز مدتی است که مادر دستور کار خود قرار داده ایم و این اقدام نیز ساماندهی خواهند شد. سردار محمد کریم بیات با بیان این که در بر نامه ماهست که مکان‌هایی برای دستفروشان کتاب تعبیه شود، گفت: ناخالصی‌ها پیش‌بینی مکانی خاصی برای این افراد، دستفروشان کتاب نیز به صورت تخصصی ساماندهی خواهند شد. وی درباره این که این افراد در چه فضاهایی ساماندهی می‌شوند، گفت: ساماندهی این افراد در مکان‌های فرهنگی و فضاهایی که مختص بحث‌های کتابفروشی و فرهنگی ... است خواهد بود و البته جزئیات آن پس از نهایی شدن اعلام خواهد شد.

تورهای تهرانگردی

نیم‌روزه و یک‌روزه در نوروز

معاون گردشگری استان تهران با تاکید بر این که تهران، مقصد آرزای سفرهای نوروزی است، به تشریح تورهای تهرانگردی نیم‌روزه و یک‌روزه در بیش از ۲۰ مقصد شهری و برون شهری برای شهروندان تهرانی پرداخت.

شهرام علم‌محمدی با اعلام این که تجربه خوب در سال‌های گذشته نشان داده است که شکایاتی از مراکز اقامتی در ایام نوروز به دلایلی همچون گران‌فروشی، عدم رعایت بهداشت، کیفیت پایین خدمات در سطح استان تهران گزارش نشده است، اظهار کرد: از بازرسان تأسیسات گردشگری استان خواسته شده تا در ایام نوروز ۹۸ سطح نظارت‌ها را افزایش دهند. معاون گردشگری افزود: هموطنان می‌توانند از آن‌ترین سفر نوروزی را در تهران با تخفیف ۵۰ درصدی در مراکز اقامتی و تخفیف‌های قابل توجه در مراکز پذیرایی تجربه کنند. معاون گردشگری استان تهران ادامه داد: جمعیت ساکن در تهران در ایام نوروز از چندین استان مسافر پذیرد هم بیشتر است به همین منظور بخش اعظمی از بر نامه‌های نوروزی برای هم‌شهروندی بر نامه‌ریزی شده است که در تهران می‌مانند.

جامعه با مجرمان عفو شده چه رفتاری داشته باشد؟

اغماض و حمایت به جای نگاه به پشت‌سر

جرم در تعریف خود پدیده‌ای است اتفاقی که در اثر نقض قانون در جوامع ایجاد می‌شود، اما در کشور ما جرم به یک پدیده مستمر و رو به افزایش تبدیل شده که نشانگر آن است که مانع آسیب خیز راز از بین نبرده ایم. در دادگاه‌های کیفری هر ماه یک حجم پرونده وارد دو خارج می‌شود که نشان می‌دهد عده‌ای به‌طور مداوم مرتکب جرم می‌شوند و به‌طور مداوم به آن‌ها رسیدگی می‌شود. پرسش این جاست که چه زمانی این روند و چرخه معیوب ارتکاب جرم و رسیدگی به آن، شکسته می‌شود؟

آذر زنجیری

تنبیه می‌شوند و تقاضای پس می‌دهند! یکی از اتفاقات خجسته اخیر مورد عفو قرار گرفتن و آزادی ۶۶ هزار زندانی، و اعلام این خبر از سوی دادستانی کل کشور است. ۶۶ هزار زندانی که با این طرح، به اغوش خانواده‌های خود بازگشتند. اما از این پس این جامعه است که باید برای این افراد امکانات و شرایط فراهم آورد که بتوانند به زندگی سالم و بدون آسیب بازگردند و بتوانند روزگار خود و خانواده‌شان را بگذرانند. در این میان، آزادی این افراد، یعنی که جرم‌شان چندان بزرگ و رفتارشان چندان غیر قابل جبران نبوده و باندگی اغماض و با همیاری خیران و نهادهای تولیدی می‌توان به بازتوانی این افراد کمک کرد.

این یک مشکل جهانی است!

هر جامعه‌ای حتی توسعه یافته‌ترین آن‌ها، درگیر میزان خاصی از جرم و بزه هستند. و البته هر چه جامعه‌ای از نظر اقتصادی و اجتماعی درگیر تلاطم‌های شدیدتری باشد، بر تعداد افراد مجرم آن هم افزوده می‌شود. چرا که اساساً یکی از مهم‌ترین دلایل جرم بزه در میان افراد به‌خصوص جوان، نبود کار و نادیده گرفته شدن به‌عنوان یک شهروند رسمی است. و منظور از شهروند رسمی کسی است که در یک جامعه پذیرفته می‌شود و به کرامت انسانی او احترام گذاشته

اعتراف را از اغلب این افراد شنیده‌ایم و یک نگاه کوتاه به سوابق آنان، ثابت می‌کند که این مجرمان پس از هر بار آزادی با فاصله کوتاهی دوباره به زندان بازگشته‌اند. **زندانی کار کرد خود را از دست داده است** علی حسین ابرندآبادی، جامعه‌شناس جنایی، با توجه به تغییر تنبیه بدنی به حبس، از زمان‌های دور و از آغاز قرن هجدهم به این سوا اشاره می‌کند در آغاز این حس وجود داشت که حبس و دور کردن مجرم از زندگی اجتماعی روشی امیدوارکننده است و می‌توان با این روش، هم به کرامت انسانی احترام گذاشت؛ چون تفکر و تغییرات اجتماعی به‌ممتی می‌رفت که تک‌و‌شکنجه و تنبیه بدنی را به‌خلاف کرامت و شأن انسان می‌دانست. اما ابرندآبادی تصریح می‌کند که زندان‌ها همان ابتدا، مشکلات و معضلات خاص خودشان را نشان دادند. و این‌طور نبود که زندانی شدن و از جامعه و ارتباط دور ماندن باعث تنبیه و بهتر شدن مجرم شود. به‌زودی زندان‌ها چنان پر شدند که حکومت‌ها ناچار از افزایش تعداد زندان‌ها شدند با مجبور شدند مجرمین با مجازات کیفری سبک‌رسان‌ها عفو کنند و دوباره به جامعه بازگردانند. این جامعه‌شناس جنایی اشاره می‌کند بسیاری نیز بر تأثیر سوء زندان بر روح و روان زندانیان تأکید دارند و این که فرد بدون سابقه‌ای که وارد زندان می‌شود و تأمدت‌های طولانی در کنار زندانیان سلابه‌دار، زندگی می‌کند و با آن‌ها حشر و نشر دارد، دقیقاً در یک کلاس آموزشی قرار گرفته و این حشر و نشر فرصتی است برای کارآموزی و استفاده از تجربه سابقه‌دار هادر انجام جرم و بزه و روش‌های فرار از قانون!

وی چنین ادامه می‌دهد: «زندانی‌ها و بازداشتگاه‌ها حتی در ثروتمندترین و توسعه یافته‌ترین کشورها تحت فشار ازدحام جمعیت هستند و در نتیجه از آسیب‌ها و مشکلاتی مانند فضای فیزیکی نامطلوب، تسهیلات بهداشتی، درمان ناکافی، سوءاستفاده‌های جنسی، خشونت و بر خاشنگری، استعمال مواد مخدر و استفاده از داروهای روان‌گردان، خودکشی و خودزنی و خانکوبی، عدم طبقه‌بندی صحیح زندانیان و عدم اشتغال زندانیان رنج می‌برند. آسیب‌های مشکلاتی که به‌برخی از آن‌ها اشاره شد در حصار تنگ زندان‌ها محدود نمی‌مانند و خواه ناخواه به کل جامعه تسری می‌یابند و اگر روند بازتاب برخی از این آسیب‌ها و مشکلات در جامعه تا حدودی کند و غیر قابل لمس باشد در برخی جنبه‌ها، بسیار چشمگیر، سریع و حساسیت‌برانگیز خواهد بود که شیوع برخی بیماری‌های واگیردار مهم مانند ایدز و هپاتیت‌از جمله آن‌هاست.»

می‌شود. از همین جا می‌شود خیلی راحت نتیجه گرفت که حاشیه‌های شهرهای بزرگ، که پذیرای مهاجران از کارهای کار شده شهرها و روستاهای کشور هستند، مناطقی اند که فرد در آن احساس نمی‌کند یک شهروند رسمی است. و بنا به گفته خودش صرفاً یک غربتی است که اگر کاری پیدا کند چه بهتر؛ اما اگر کاری پیدا نکرد خود را مجاز می‌داند مرتکب هر نوع جرمی شود. اغلب افراد مجرمی که دستگیر می‌شوند، در پاسخ به این سوال که پس از آزادی چه خواهند کرد، معمولاً جوابی ندارند جز این که نمی‌دانند. حتی اگر از کرده خود پشیمان باشند برخی اعتراف می‌کنند که چون کاری ندارند ممکن است دوباره مرتکب جرم شوند. این

حسین باقری تبار، جامعه‌شناس، نیز تأکید زیادی بر طبقه‌بندی کردن زندانیان دارد: «عدم طبقه‌بندی و تفکیک صحیح زندانیان (انتقال تجارب به یکدیگر) یکی از اصول زندانبانی در دنیا طبقه‌بندی زندانیان است که به علت تنوع زیاد جرایم، طبقه‌بندی کامل زندانیان امکان‌پذیر نیست ولی با توجه به امکانات طبقه‌بندی زندانیان بر حسب جنس، سن، و شخصیت صورت می‌گیرد. بدیهی است که زندان‌ها، هم مثل مدارس یک کشور که اثر مستقیم در امر آموزش و پرورش نسل‌ها دارند. در اصلاح و تربیت انسان‌هایی که خواسته یا ناخواسته مرتکب جرمی شده‌اند، موثرند و در نهایت به مدتی حبس محکوم شده‌اند و البته منظور از نگهداری بزه‌کاران در زندان علاوه بر تنبیه، بازسازی فکری و اصلاح و تربیت آنان می‌باشد. بنابراین به همان اندازه که در مسوود مدارس اعمال نظرهای تربیتی و پرورشی خصوصاً در بخش آموزش واجب و اساسی است و هرگز امکان آموختن و تعلیم دادن به افراد مختلف در سطوح گوناگون علمی و پایه تحصیلی در یک کلاس به‌صورت ایده‌آل مقدور نیست و هر کوششی عبث و بیهوده است، در زندان‌ها هم به مراتب، با اهمیت بیشتری به این مسئله باید توجه داشت و برآی رسیدن به هدف عالی تربیت و اصلاح و بازسازی زندانیان طرح طبقه‌بندی و تفکیک آن‌ها را پیاده و با دقت اجرا کرد. نه تنها جدا سازی، تربیت و اصلاح مددجویان از حیث تربیتی ضروری است بلکه نگهداری از سایر زندانیان نیز بدون طبقه‌بندی و تفکیک آنان میسر نخواهد شد و این امر از سایر جهات، بهداشت و درمان، استراحت و آسایش، تغذیه فن آموزشی و اشتغال و تفریحات سالم ورزش، نیز غیر قابل اجرا است.» باقری تبار برای تفکیک و طبقه‌بندی زندانیان چنین مراحل را مدنظر دارد: «اول بر حسب سن (اطفال، جوانان، بزرگسالان، سالمندان)، دوم بر حسب نوع اتهام و وضعیت محکومیت‌های قطعی (متهمین، محکومین قطعی)، سوم بر حسب مدت محکومیت (محکومیت‌های کوتاه‌مدت، محکومیت‌های میان مدت، محکومیت‌های دراز مدت)، چهارم بر حسب نوع جرم (جرائم سیاسی، جرائم مواد مخدر، جرائم عمومی، جرائم مالی)، پنجم بر حسب وضعیت جسمی و سلامت (محکومان بیمار جسمی و روانی، محکومان معتاد به مواد مخدر، محکومان سالخورده).

زندانی باید یک حرفه بیاموزد

ابرندآبادی به عنوان یک جامعه‌شناس جنایی توضیح می‌دهد که: «جوامع انسانی برای حفظ هنجارها و صیانت از ارزش‌های اجتماعی خود از شناخت، خلق و روان، و رفتار فرد ایجاد می‌نمایند بطوریکه فرد در عملکردهای روزمره خود با مشکل روبرو می‌شود. کارشناسان معتقدند بروز الزایمر در جوانان می‌تواند علل مختلفی داشته باشد که مشغولیت‌های ذهنی و فکری، استرس بالا، محرومیت از خواب، کمبود مواد مغذی و... از مهم‌ترین فاکتورهای دخیل در بروز این اختلال است که منجر به کاهش میزان یادگیری و تمرکز در فرد می‌شود. البته روانشناسان و روانپزشکان معتقدند نشانه‌های بیماری «الزایمر» در افراد مختلف، متفاوت است؛ از آنجا که بروز این بیماری تدریجی است و با سرعت کندی رشد می‌کند ممکن است خانواده‌ها بروز اولین علائم و نشانه‌های آن را در میان جوانان نادیده بگیرند و برای چنین فردی که دچار حواس‌پرتی، نقص تمرکز شده و از مشکلات فراموشی رنج می‌برد نسخه‌های خانگی را تجویز نمایند؛ کارشناسان در چنین مواقعی به افراد مبتلا توصیه می‌کنند به منظور تشخیص سلامت حافظه به روانشناس یا روانپزشک مراجعه کنند تا با انجام برخی معاینات جسمانی و روانی و آزمایش‌هایی چون سی تی

اغلب افراد مجرمی که دستگیر می‌شوند، در پاسخ به این سوال که پس از آزادی چه خواهند کرد، معمولاً جوابی ندارند جز این که کرده خود پشیمان باشند برخی اعتراف می‌کنند که چون دوباره مرتکب جرم شوند

می‌شود. از همین جا می‌شود خیلی راحت نتیجه گرفت که حاشیه‌های شهرهای بزرگ، که پذیرای مهاجران از کارهای کار شده شهرها و روستاهای کشور هستند، مناطقی اند که فرد در آن احساس نمی‌کند یک شهروند رسمی است. و بنا به گفته خودش صرفاً یک غربتی است که اگر کاری پیدا کند چه بهتر؛ اما اگر کاری پیدا نکرد خود را مجاز می‌داند مرتکب هر نوع جرمی شود. اغلب افراد مجرمی که دستگیر می‌شوند، در پاسخ به این سوال که پس از آزادی چه خواهند کرد، معمولاً جوابی ندارند جز این که نمی‌دانند. حتی اگر از کرده خود پشیمان باشند برخی اعتراف می‌کنند که چون کاری ندارند ممکن است دوباره مرتکب جرم شوند. این

اسکن، ام. آر. آی مغز، نوار مغزی، و یا زامون‌های روانی شناختی رفتاری از میزان صحت و سلامت حافظه خود آگاهی پیدا کنند. از این‌رو روانشناسان به‌منظور پیشگیری از بیماری «الزایمر» زودهنگام همواره به انجام فعالیت‌های فکری و ذهنی که مغز را فعال نگه می‌دارد نظیر حل جدول، حفظ کردن شعر، شطرنج بازی کردن، مطالعه و کتاب خواندن نیز تأکید می‌کنند. آنها همچنین فراگیری زبان دوم و افزایش تعاملات و روابط اجتماعی را یکی از راهکارهای مهم و سودمند برای پیشگیری از بروز زودهنگام آلزایمر می‌دانند. پیرو مطالب مطرح شده به عنوان نکته آخر به گروه‌های سنی مختلف به‌خصوص جوانان توصیه می‌شود به محض نمود علایمی همچون ضعف شدن قدرت حافظه، مشکل در فکر کردن، آشفتگی در تکلم، تغییر خلق و خو، تغییر حالات و رفتار و همچنین بروز تندخویی و رفتارهای پر خاشگرانه حتماً به یک روانشناس یا روانپزشک مراجعه کنند تا با کمک و راهنمایی‌های آنها از میزان پیشروی اختلالات رفتاری و شناختی این بیماری جلوگیری به عمل آورند.

یادداشت

نگاهی به بیماری زوال عقل

آلزایمر به کوچک و بزرگ رحم نمی‌کند

مختلف جامعه خواه در گروه سالمندان و خواه در میان جوانان بسیار شیوع پیدا کرده است. در دنیای مدرن امروز ابتلا به بیماری «الزایمر» در میان جوانان به‌عنوان یکی از شایع‌ترین نوع دمانس مساله عجیب و غریبی نمی‌باشد، بطوریکه در افراد دهه‌های ۲۰، ۴۰، ۵۰، بسیار نمود پیدا کرده است. در واقع آلزایمر یک بیماری پیشرونده و تخریب کننده سلول‌های مغزی است که باعث اختلال در حافظه، تفکر، و رفتار می‌گردد. این بیماری بتدریج شروع می‌شود و علایم اولیه آن فراموشی وقایع اخیر و نیز اشکال در انجام وظایف روزمره و عادی است. از دیگر علائم آن سردرد، تغییر شخصیت، تغییر رفتار، قضاوت مختل، اشکال در یافتن لغات و اتمام جملات در سخن گفتن و نیز تداوم خط گفت‌گو است. سرعت بروز این تغییرات از بیماری به بیمار دیگر تغییر می‌کند،

نازده ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

«الزایمر» بیماری است که تقریباً همه کم و بیش راجع به آن شنیده‌اند یا ممکن است در بستگان و اعضای خانواده خود تجربه‌ای عینی‌تری از این بیماری را دیده باشند. باور غلط رایج میان افراد جامعه آن است که آلزایمر بیماری کهولت سن است و در حقیقت در افراد بالای ۶۵ سال شایع تر است. این بدین معنی نیست که افراد زیر ۶۵ سال به این بیماری مبتلا نمی‌شوند؛ با توجه به تحقیقات و پژوهش‌های حوزه روانشناسی و نورولوژی می‌توان گفت، جوانان نیز از تیررس ابتلا به بیماری «دمانس» یا «خردسودگی» در امان نیستند و سایه شوم «فراموشی» در میان اقشار